

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Тутракан, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТУТРАКАН в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Огнян К. Маладжиков

при участието на секретаря Светлана Н. Генчева Гвоздейкова
като разглежда докладваното от Огнян К. Маладжиков Гражданско дело №
20233430100432 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по редовна и допустима искова молба с вх.№ 3332/08.08.2023 на Д. Б. Т. с ЕГН *** против К. „З. к. за п. и у. „Т.“ с ЕИК ***.

Искът е облигационен, за местната подсъдност на делото съдът не следи служебно, и все пак същата е съобразена с чл. 105 от ГПК, предвид седалището на ответника в гр. Главиница; оттук Тутраканският районен съд се явява компетентен да гледа делото, предвид и цената на иска, която е 11744,22 лева – чл. 103 вр. чл. 104, т. 4 ГПК.

Платена е държавна такса от 469,77 лева.

Ищецът Т. твърди, че между него и кооперацията имало членствено правоотношение, което било прекратено, и на основание чл. 14, ал. 1 от ЗК има вземане за дялови, допълнителни и целеви вноски в размер на 13600 лева. На 21.12.2021 г. било проведено общо годишно отчетно събрание на член кооператорите, на което е приет годишният финансов отчет на кооперацията за 2019 г. След подадена молба до кооперацията да му бъде изплатена дяловата вноска, през 2022 г. му е изплатена сумата от 6500 лева.

Оттук, неизплатената разлика претендира да е $(13600 - 6500) = 7100$ лева, като искът му обхваща и законната лихва за забава върху главницата от 13600 лева за периода 20.03.2019-21.12.2021 г. в размер на 3808 лева и законната лихва за забава върху главница от 7100 лева за периода 11.07.2022-02.08.2023 г. в размер на 836,22 лева. Претендира разноски.

Ответната кооперация оспорва иска като недопустим, понеже е

преждевременно предявен. Иска присъждане на разноски.

В съдебното заседание страните поддържат изложените до този момент писмени становища.

От фактическа и правна страна съдът намира следното:

Искът е с правна квалификация по чл. 14 от ЗК за внесени дялови вноски и по чл. 86 от ЗЗД за законната лихва за забава.

От направения оглед на книгата на член-кооператорите и констатираното наличие на запис в нея за Д. Б. Т. съдът приема, че между него и ответната кооперация е съществувало членствено правоотношение, а твърденията на председателя на кооперацията за обратното се явяват опровергани. Още повече, същият признава, че членството на ищеца е прекратено, а няма логика дадено правоотношение да е било прекратено, ако не е било възникнало по-рано.

За прекратяването самият Д. Т. е пожелал така с молба вх.№ 11/20.03.2019 г., в която посочва банкова сметка, по която да му бъде преведена стойността на „дивидентите“, останали като дял в кооперацията. Ясно е, че е имал предвид своя ликвидационния дял.

Видно от приложеното банково извлечение, на 11.07.2022 г. на ищеца са изплатени 6204,91 лева, а 326,57 лева са отчислени за данък върху ликвидационния дял. Общата сума е 6531,48 лева, а 326,57-те лева от нея се явяват точно 5%, колкото е данъчната ставка по чл. 46, ал. 3 във вр. чл. 38, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДДФЛ.

След признание на ответника и с оглед становищата на страните, е обявено с протоколно определение за безспорно и ненуждаещо се от допълнително доказване, че преди да бъде изплатена сумата от 6531,48 лева, сборът от встъпителната, дяловите и другите вноски в капитала на кооперацията, записани на името на ищеца, е бил в общ размер на 12899,92 лева.

Ответникът не изпълни задължението, указано му с протоколно определение от 15.11.2023 да представи препис от протокола на Общото събрание от 21.12.2021 г., на което ищецът твърди, че е прието ГФО на кооперацията за 2019 г. Въпреки това, съдът направи справка в търговския регистър и констатира, че ГФО за 2019 г. е приет с решение на ОС по протокол № 30 от 12.09.2020 г., вписан с „Вписване 20211221134133“ по партидата на ответника. Касае се за общоизвестен факт, чието презумирано узнаване от третите лица, в т.ч. съдът, се извежда на осн. чл. 9, ал. 2 във вр. чл. 5 от ЗТРРЮЛНЦ.

Съгласно чл. 14, ал. 1 от ЗК, бившите кооператори, какъвто е ищецът, имат право да получат внесените дялови, допълнителни и целеви вноски, актуализирани по установения нормативен ред, след приемане на годишния финансов отчет и ако са погасили всички свои задължения към кооперацията. В отговора на исковата молба липсват възражения свързани с необходимостта от актуализация на дяловите, допълнителните и целевите вноски, както и възражения, че ищецът не е изпълнил никакви свои задължения, поР. което

дължимата към него сума по главницата се явява чистата разлика между приетите за безспорни вноски в общ размер на 12899,92 лева и изплатените до този момент 6531,48 лева, а именно – 6368,44 лева.

Съгласно чл. 29, ал. 5 във вр. чл. 14, ал. 1, изр. 2 от ЗК, дяловите вноски се изплащат на напусналите кооператори след приемане на ГФО в продължение на три години. В случая ГФО за 2019 – годината, в която ищецът е подал молбата за напускане на кооперацията, е приет на 12.09.2020 г. и задължението е станало изискуемо в хода на процеса на 12.09.2023 г. По тази причина искът за вземането по компонента главница следва да се уважи в размер на 6368,44 лева и да се отхвърли за разликата от 731,56 лева над уважения размер до претендираните 7100 лева.

Обезщетение за забава за вземането по чл. 14, ал. 1 от ЗК не се дължи преди настъпване на изискуемостта на 12.09.2023 г., по аргумент от противното на чл. 85 от ЗЗД във вр. чл. 29, ал. 5 от ЗК. Ето защо, искът за претендирания компонент „законна лихва за забава“ в размер на 3808 лева за периода 20.03.2019-21.12.2021 г. върху главница 13600 лева, и в размер на 836,22 лева за периода 11.07.2022-02.08.2023 върху главница 7100 лева, следва да се отхвърли изцяло.

Следва да се присъди законната лихва за забава върху присъдената главница 6368,44 лева, считано от 12.09.2023 г. до изплащане на задължението по главницата.

С оглед разпоредбите на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК и съотношението на уважена, респ. отхвърлена част, спрямо общата претенция: 6368,44 лева (уважени) от 11744,22 лева; 5375,78 лв (отхвърлени) от 11744,22 лв.; при направени разноси от ищеца: 1500 лева за адвокатски хонорар и 469,77 лева за държавна такса, общо 1969,77 лева; и от ответника – 3000 лева за адвокатски хонорар, в полза на ищеца следва да се присъдят 1068,13 лева, а в полза на ответника – 1373,22 лева.

Водим от гореизложеното, Тутраканският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА К. „З. к. за п. и у. „Т.“ с ЕИК *** да плати на Д. Б. Т. с ЕГН *** главницата от 6368,44 лева за внесените, но неизплатени след прекратяване на членственото му правоотношение с кооперацията, дялови вноски, ведно със законната лихва за забава от 12.09.2023 г. до изплащане на задължението, като

ОТХВЪРЛЯ иска за разликата в главницата от 731,56 лева над уважения размер до претендираните 7100 лева; както и за законната лихва за забава в размер на 3808 лева за периода 20.03.2019-21.12.2021 г., изчислена върху главница 13600 лева, и в размер на 836,22 лева за периода 11.07.2022-02.08.2023, изчислена върху главница 7100 лева.

ОСЪЖДА К. „З. к. за п. и у. „Т.“ с ЕИК *** да плати 1068,13 лева на Д.

Б. Т. с ЕГН *** за сторените разноси по гр.д.№ 432/2023 на ТНРС.

ОСЪЖДА Д. Б. Т. с ЕГН *** да плати 1373,22 лева на К. „З. к. за п. и у. „Т.“ с ЕИК *** за сторените разноси по гр.д.№ 432/2023 на ТНРС.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок пред Окръжен съд Силистра.

Съдия при Районен съд – Тутракан: _____